

Zradcovia kresťanskej civilizácie v politike (aj Cirkvi), a prečo je naivné voliť ich v nastávajúcich voľbách

Branislav Michalka

27. septembra 2023 ✚ **Politika** ✚ **Komentár**

Kresťanská európska civilizácia je dnes v troskách. Na jej rozvalinách sa momentálne v Európe buduje nová, multikultúrna a multináboženská civilizácia, založená na protikresťanských osvietenských ideológiách.

Celý tento kolosálny deštruktívny proces by bol nemožný bez zrady vo vnútri kresťanskej civilizácie a zrady vo vnútri Cirkvi, ktorá bola fundamentom tejto civilizácie.

Vnútorní zradcovia rozkladajúci a ničiaci Cirkev aj kresťanskú civilizáciu, tvoria dnes závažnú časť vedúcich predstaviteľov v Cirkvi aj v tzv. kresťanskej politike. Bez nich by tento rozklad nebol možný. Kresťanská civilizácia bola ešte v 50. rokoch 20. storočia príliš silná (technicky, kultúrne, nábožensky) na to, aby ju mohol zničiť niekto zvonku. Bez vnútorných zradcov to skrátka nešlo.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Títo zradcovia kresťanskej civilizácie a ich duchovní dedičia sa opäť uchádzajú o našu priazeň v politike. Ako každé štyri roky. Keď potrebujú náš hlas, tak sľubujú boj za kresťanské hodnoty a kultúru, keď už ho nepotrebujú, tak na kresťanskú civilizáciu, hodnoty a kultúru zvysoka kašľú. Či skôr: pracujú kompromismi na ich zničení.

Taká je pravidelná skúsenosť kresťanov v Európe s kresťansko-demokratickými politikmi a ich liberálno-cirkevnými učiteľmi. Kto po toľkých oklamaniach a zradách dokáže naletieť sľubom týchto cynických zradcov, ten ašpiruje na titul galaktického užitočného idiota. Avšak nájdú sa stále aj takí a vždy po voľbách sa s patričnou nevinnosťou čudujú, prečo to opäť nevyšlo.

Vrchné poschodie zrady

Typickou ukážkou tejto vnútornej zrady kresťanskej civilizácie je napríklad minulotýždňová návšteva pápeža Františka vo francúzskom meste Marseille. Toto mesto, kedysi kresťanské, sa stalo symbolom zničenia kresťanskej civilizácie. Zločinnosť moslimských prisťahovalcov, všadeprítomné mešity, štvrte do ktorých sa polícia bojí vstúpiť, perzekúcia kresťanov v uliciach aj na úradoch a zle maskované zúfalstvo

marseillského kardinála Avelina, ktorý uviedol tesne pred návštevou na adresu nadšených podporovateľov migrácie, že *„ľudia, ktorí majú tento typ rečí, nežijú v prisťahovaleckých štvrtiach a nemusia prežívať vojny, ktoré sú tu rozosiate.“*

<https://christianitas.sk/kardinal-z-marseille-odmieta-frazy-o-neobmedzenom-prijimani-vsetkych-migrantov-a-brani-pravo-na-nemigrovanie/>

Čítajme a učme sa – vojny! To sú slová cirkevného predstaviteľa, ktorý musí denne hľadiť na výsledok práce vnútorných zradcov v Cirkvi a tzv. kresťanských politikov.

No a čo zvestoval svetu pápež František pri svojej následnej návšteve v Marseille, tvárou v tvár týmto vojnám? Počuli sme opäť len klasickú osvietenskú ideologickú tirádu, typickú pre všetkých vnútorných zradcov kresťanskej civilizácie. Úplne ignoroval prisťahovalecké „vojny“ v Marseille a pokrytecky uviedol: *„Marseille nám hovorí, že napriek ťažkostiam je družnosť možná a je zdrojom radosti.“*

Skutočne by asi nebolo od veci dopriať vysokým cirkevným predstaviteľom aspoň pol roka tejto „radosti“ a strčiť ich do prisťahovaleckej štvrte, bez možnosti odletieť vrtuľníkom, aby sme videli ich „smutné“ tváre, keď sa budú musieť po polroku rozlúčiť so svojimi novými moslimskými kamarátmi. Možno sa im nakoniec ani nebude chcieť odísť?

Podľa pápeža je zrejme deštrukcie ešte stále málo a celý jeho prejav v Marseille bol veľkou výzvou na nekonečné prijímanie nekresťanských migrantov a na dovŕšenie zmeny našej civilizácie z kresťanskej na multikultúrnu a multináboženskú, čiže nekresťanskú a logicky v konečnom dôsledku protikresťanskú.

<https://www.vaticannews.va/sk/papez/news/2023-09/papez-v-marseille-nech-je-cirkev-pristavom-nadeje-pre-sklucenych.html>

Takto pracuje zrada. Pod plášťom hmlistých a vágnych humanisticko-osvietenských fráz o bratstve a povzbudzovaním k prijatiu jej otvorených nepriateľov sa ničia posledné zvyšky kresťanskej civilizácie.

Zrada politická

Netreba obzvlášť objasňovať, že rovnaká zrada kresťanskej civilizácie, navyše taká, ktorá bola pozorovateľná ešte skôr ako zrada vnútrocirkevná, sa odohrávala a stále odohráva aj v tzv. kresťanskej politike. Za archetyp zradcovského politika, ktorý v sebe spojil kresťanstvo, adoráciu demokracie a podvedenie voličov, môže byť považovaný generál de Gaulle.

Prečo práve on? Pretože jeho oklamanie voličov, s ktorým sa dostal k moci, bolo také okaté, také drzé a arogantné, a odohralo sa na takom krátkom časovom úseku, že je ľahko pozorovateľné a neodškriepiteľné. Preto môže poslúžiť ako vzor. Je trvalým mementom pre naivných kresťanských voličov, ako ich s kamennou tvárou môže tzv. kresťanský politik hneď po voľbách oklamať a s úsmevom im zamávať.

Generála de Gaulla vyniesla opäť k moci tzv. alžírská kríza, bez nej by asi už slasti a strasti moci neokúsil. Francúzi ho vnímali ako človeka, ktorý zabezpečí pretrvanie francúzskeho Alžírsk. De Gaulle rozohral širokú a šikovnú hru, v ktorej bombastickými sľubmi, ako napríklad, keď povedal počas návštevy Alžírsk, že *„Francúzsko tu zostane navždy!“*, manipuloval Francúzov. Pre francúzskych kresťanov to bol sľub dôstojníka, vojnového hrdinu, muža cti, kresťana, ktorý im sľuboval, že francúzska civilizačná misia v severnej Afrike nebude premárnená.

Záznam dôverného rozhovoru medzi de Gaullom a socialistickým poslancom André Philipom, ktorý sa konal pred raketovým nástupom starého generála k moci však dosvedčuje, že vedel vopred, ako podvedie svojich priaznivcov. Šokovanému Philipovi už vtedy uviedol: „*Všetko to může skončit len postupným poskytnutím nezávislosti Alžírsku, pokiaľ to bude možné, vo voľnom združení s Francúzskom.*“ Prekvapený Philippe, ktorý vedel, že de Gaulle sa chce vyšplhať k moci práve s podporou zástancov francúzskeho Alžírsku, mu však prostoducho namietol: „*Potom sa však nikdy nebudete môcť vysloviť za nezávislosť Alžírsku. Budete ich rukojemníkom.*“

Na to mu premyslená a cynická chodiaca zrada dala odpoveď: „*Počúvajte Philippe, nebuďte naivný. Ved' ste žili v Alžírsku, ako aj ja. Poznáte ich. Sú to kriklúni. Tak nech kričia! Čo sa týka vojakov, pokojne počkám, až sa ich velitelia medzi sebou pobijú. S tými, ktorí zostanú, urobím čo budem chcieť – povýšeniami a vyznamenaniami.*“

Krátko po prevzatí moci a zmene ústavy, ktorá mu poskytla široké právomoci, s prehľadom odkopol všetky škrupule a zbavil sa Alžírsku. Šokovaných alžírskych dôstojníkov buď skorumpoval alebo ich odpor potlačil brutálnymi prostriedkami.

De Gaullom, aj keď to tak na prvý pohľad nevyzerá, sa odštartoval definitívny pád Francúzska. Súčasná záplava migrantov vo Francúzsku, zničenie kresťanskej civilizácie a „prvorodenej dcéry Cirkvi“, to je v konečnom dôsledku dielo tohto „konzervatívneho“ katolíka, ktorý zamenil česť a vernosť kresťanskej civilizácii za krátkodobé pragmatické „úspechy“ ekonomického a hospodárskeho blahobytu.

Výsledky rovnakej práce ostatných kresťansko-demokratických politikov, od 50. rokov 20. storočia až podnes, môžeme pozorovať priamo pred našimi očami: neustálymi ústupkami a kompromismi s liberálmi a ľavicou nakoniec dotiahli Európu do toho stavu, v akom je dnes. Bez ich účasti by to liberáli nikdy nedokázali.

Od 60. rokov 20. storočia ich v tom navyše úspešne podporuje aj Cirkev, a tak môžu „kresťanskí“ politici akúkoľvek reálne konzervatívnu kritiku odbiť poukázaním na liberálne trendy dominujúce v modernej Cirkvi.

Zrada so slovenským ornamentom

Keď to prevedieme na slovenské pomery, tak tu máme Annu Záborskú, ktorá napríklad gratulovala dvom lesbám v Európarlamente k sobášu, ktorá v relácii Branislava Dobšinského povedala, že ona je vlastne za zachovanie slobody voľby interrupcie pre ženy a ktorá hlasovala vo *Výbore pre európske záležitosti NR SR* za prijatie nariadenia z EÚ o právach zahraničných registrovaných homo-partnerov na Slovensku.

Potom tu máme kresťansko-demokratického nestora Františka Mikloška, ktorý otvorene podporil registrované partnerstvá, LGBT komunitu a navštívil pápeža Františka s lesbou Radkou. Mali sme tu Jána Figela, ktorý sa za záhadných okolností osvedčil v ultraliberálnej Európskej komisii na progresivistami exponovanom pracovisku ministerstva pre školstvo, bez toho, aby mal kontroverzie s liberálnymi kolegami. Máme tu Milana Majerského, ktorý v roku 2020 priznal, že je proti úplnému zákazu umelých potratov: <https://christianitas.sk/majersky-z-kdh-odmieta-absolutny-zakaz-umelych-potratov/>.

Mali sme tu Lojzka Hlinu, predsedu KDH, ktorý ešte v roku 2017 kritizoval Kisku za stretnutie s Inakosťou, aby ho potom zase trápilo utrpenie LGBT ľudí a aby sa nakoniec pred mesiacom, už ako demaskovaný liberál

(na rozdiel od tých ešte neodmaskovaných), ospravedlnil LGBT komunitu za všetkých zlých konzervatívcov.

Máme tu Juraja Šeligu, odchovanca *Kolégia Antona Neuwirtha* (inkubátora kresťanských liberálov), ktorý dokonca tvrdil, že registrované partnerstvá homosexuálov sú „konzervatívna hodnota“:

<https://christianitas.sk/juraj-seliga-a-registrovane-partnerstva-ako-konzervativna-hodnota-je-to-uz-dno-tzv-slovenskeho-konzervativizmu/>.

Máme tu reinkarnovaného Ivana Šimka, ktorý vo svojej efemernej funkcii ministra vnútra obhajoval nelegálnu migráciu. Je asi zbytočné ešte pripomínať napríklad Eduarda Hegera či Mikuláša Dzurindu, ktorí dopĺňajú toto liberálne panoptikum s kresťanským náterom a v snahe vyvolať panickú reakciu u čitateľov, by sme mohli ešte vysloviť meno konzervatívnej kresťanskej hviezdy – Veroniku Remišovú.

V jednom si môžete byť u nich istí: keď pôjde do tuhého, určite odkopnú kresťanskú civilizáciu a hodnoty v prospech liberálnej demokracie, plurality, multikultúrnosti, inkluzívnosti a migrácie. Homogénna kresťanská civilizácia je totiž pre nich, presne v súlade s modernými tvrdeniami cirkevných predstaviteľov, na čele s pápežom Františkom, už len trápnu minulosťou. Teraz sa ide budovať civilizácia bratstva...

Toto je však len vrchol ľadovca. Pod politickou špičkou kresťansko-demokratickej zrady sa nachádza ponorený masív rôznych novinárov, politológov, filozofov, teológov, aktivistov, ktorých úlohou je vytvárať „dialóg“ s liberálmi a ľavicou. Rôzne nadácie, ktoré sa tvária ako konzervatívne, ale v skutočnosti sa pomocou pestovania „dialógu“ s nepriateľmi kresťanskej civilizácie podieľajú na jej definitívnom zničení.

Nad tým všetkým sa momentálne vznáša vedenie Cirkvi, ktoré plne vstrebalo progresivistickú agendu. Preto dnes v podstate ani nemáme z čoho kresťanských demokratov obviňovať. Veď oni sa vlastne držia len smerníc z Ríma!

Tu je nedeľné vyhlásenie predsedu KBS ku Dňu migrantov (

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20230924001>), v ktorom sa píše presne v duchu marseillského nabádania k prijímaniu ďalších protikresťanských migrantov:

*„Pomôžme zabezpečiť lepšie podmienky prijatia a podpory tých, čo sa starajú o migrantov a utečencov. Podľa slov pápeža Františka budme ochotní „prijatť, chrániť, podporovať a integrovať **každého bez rozdielu** a bez toho, aby sme niekoho vylučovali.“*

Ktorý kresťansko-demokratický politik by sa opovážil odolať tomuto volaniu sirén?

Skutočne si niekto myslí, že kresťansko-demokratické strany spojené do európskej frakcie ľudovcov, ktorej členovia v jednotlivých štátoch svojím hlasovaním celé desaťročia podporovali – v súčinnosti s liberálmi a socialistami – všetky deštruktívne opatrenia v oblasti sexuálnej morálky, podporovali rušenie privilegovaného postavenia kresťanstva v európskych štátoch, alebo podporovali prijímanie moslimských migrantov, dodržia nejaké svoje predvolebné blábotanie?

Pokiaľ by ho dodržali počas tých minulých desaťročí (akože nedodržali), ako sme sa potom mohli ocitnúť v situácii, ktorá tu dnes panuje?

Na záver ešte trochu (alebo ešte viac) pesimizmu: tieto voľby vôbec nebudú také prelomové, ako sa nám to snažia vsugerovať ich aktéri. Samozrejme, nastane geopolitické hemlesenie nad mŕtvolou kresťanskej civilizácie a mocní si asi hodia znovu kocky o jej „rúcho nezosiáné“, ale na kresťanské hodnoty a kultúru to

už nebude mať vplyv, pretože tie sú už zašliapnuté do prachu. Nečakajme od žiadnej strany ich reálnu obnovu a najmenej od tých, ktoré nosia v názve oficiálny termín „kresťanská“.

Čo jediné môžeme ešte voľbami demonštrovať, to je náš individuálny morálny postoj. Môžeme odmietnuť strany, ktoré podporujú a adorujú niektoré z podstatných zdrojov súčasného európskeho marazmu – Európsku úniu, NATO či ďalšie nástroje presadzovania deštrukcie kresťanskej civilizácie.

Na to, aby došlo skutočne k reinkarnácii kresťanskej civilizácie, by sa museli zmeniť v hierarchickom poradí tie zdroje, ktoré ju ustanovili – katolícka Cirkev, štáty a následne morálka a mentalita. Slovensko v tomto procese nehrá takú závažnú rolu, akú mu zvyknú prisudzovať niektorí nadšenci, alebo tí, ktorí ich nadšenie zneužívajú a potom odkopnú – cynickí politickí vypočítavci.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/zradcovia-krestanskej-civilizacie-v-politike-aj-cirkvi-a-preco-je-naivne-volit-ich-v-nastavajucich-volbach/>